

پای این ائتلاف می‌لنگد

ائتلاف ضد داعش به زعامت آمریکا و با حضور ترکیه و ده کشور عربی از جمله کشورهای عربی حوزه خلیج فارس، بدون حضور ایران، سوریه و روسیه به عنوان کشورهایی که بیشترین تجربه مواجهه را با تروریست‌های فعال در سوریه و عراق طی سالیان گذشته داشته‌اند، بیشتر از آنکه ائتلافی ضد تروریستی باشد به تجمعی پر از تناقض شبیه است...

ائتلاف ضد داعش به زعامت آمریکا و با حضور ترکیه و ده کشور عربی از جمله کشورهای عربی حوزه خلیج فارس، بدون حضور ایران، سوریه و روسیه به عنوان کشورهایی که بیشترین تجربه مواجهه را با تروریست‌های فعال در سوریه و عراق طی سالیان گذشته داشته‌اند، بیشتر از آنکه ائتلافی ضد تروریستی باشد به تجمعی پر از تناقض شبیه است که هر کدام از اعضای آن، راه خود را می‌پایان دهند.

کیست که نداند کشورهایی که اکنون وارد ائتلاف ضد داعش مذکور شده‌اند، آشکارا از تروریست‌ها در طول سه سال گذشته حمایت می‌کردند؛ برخی مانند ترکیه، مامن و اردوگاه و مرکز آموزش داعش بودند و برخی دیگر مانند قطر، دلارهای نفت و گاز فروخته شده به غربی‌ها را به کیسه خلیفه داعش واریز می‌کردند.

حامیان دیروز و مخالفان امروز داعش

به گزارش جام جم آنلاین، همین امروز، شبکه اسکای نیوز عربی به نقل از روزنامه دیلی زمان ترکیه گزارش داد: کارشناسان نظامی آمریکا که به اربیل اعزام شده‌اند پس از درگیری میان نیروهای پیشمرگ با تروریست‌های مسلح گروه دولت اسلامی (داعش) در شمال عراق، مقادیر قابل توجهی مهمات ساخت ترکیه با آرم شرکت صنایع شیمیایی و مکانیکی ترکیه (MIKE) پیدا کرده‌اند.

رسانه‌های ترکیه اعلام کردند که کارشناسان نظامی آمریکایی از اینکه نیروهای مسلح داعش مهمات ساخت کشور ترکیه را در اختیار دارند بسیار تعجب کرده و غافلگیر شده‌اند چون این موضوع باعث یک رسوایی بین‌المللی برای ترکیه می‌شود. چند هفته پیش نیز یکی از سرکردگان داعش در گفت و گو با خبرنگار واشنگتن پست در منطقه مرزی ریحانی در مجاورت مرزهای ترکیه با سوریه گفت: اگر داعش توانسته بخش‌های از سوریه و عراق را تسخیر کند و به چنین قدرتی دست یابد، باید از ترکیه تشکر کرد.

روزنامه آیدینلیک مخالف دولت آنکارا فاش کرد: گروهک تروریستی داعش در آستانه اشغال موصل، تحت حمایت سازمان اطلاعات ترکیه، نشست محرمانه‌ای در استانبول برگزار کرده است.

گروه داعش همچنین طی چند هفته اخیر، مقادیر زیادی از نفت خام میدان‌های نفتی که در دست دارد را از طریق واسطه‌ها و با قیمت بسیار پایین به تجار ترکیه فروخته است.

کیست که ندیده باشد چگونه شبکه‌های العربیه عربستان و الجزیره قطر به گونه‌ای از اقدامات گروه «داعش» سخن می‌گفتند که گویا این اقدامات «قیام عشایر» و «انقلاب سنی‌ها» است؟

در جمع همین غربی‌هایی که حالا، قطر را عضو قابل اعتماد ائتلاف خود می‌دانند، گرد مولر، وزیر توسعه آلمان که از محافظه کاران نزدیک به آنگلا مرکل صدر اعظم این کشور است، در مصاحبه‌ای که در شبکه تلویزیونی زد دی اف (ZDF) پخش شد، آشکارا مقامات قطر را به حمایت مالی از تروریست‌های مسلح دولت اسلامی (داعش) در عراق متهم کرد.

ضرورت کمک گرفتن از ایران

امروز جمعه، مروان المعشر وزیر خارجه سابق اردن به صراحت آب پاکی را با وجود ورود دولت اردن به ائتلاف ضد داعش، روی دست آمریکایی‌ها ریخت و در مصاحبه با سی‌ان‌ان عربی گفت: سازمان داعش را نمی‌توان تنها از طریق نظامی نابود کرد. وی افزود: اگر قرار است مبارزه با داعش چند سال طول بکشد باید همکاری منطقه‌ای در دستور کار قرار گیرد.

وزیر خارجه سابق اردن گفت: من بر این باورم که باید برای ایرانی‌ها نقشی در این مبارزه قائل شد... اگر به دنبال راه حل منطقه‌ای هستیم، باید همه کشورهای منطقه را در این راه سهیم کنیم.

اگر غرب صادق باشد

به هر تقدیر، این غرب و ائتلاف منطقه‌ای آن است که به ایران و کمک‌های کشورهای منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای مانند روسیه و همچنین سوریه به عنوان کشوری که سال‌ها درگیر این بحران است، نیاز دارد.

البته این بدان معنا نیست که جمهوری اسلامی ایران حتی با تقاضای رسمی غرب برای کمک به حل بحران، باید وارد چنین بازی پیچیده‌ای شود، زیرا ایران اگر چه نشان داده است که یکی از موثرترین اضلاع حل این بحران است، اما اولاً این غرب است که به حضور ایران نیاز دارد و باید این کمک را در چارچوب وسیعی از نشانه‌ها و عملکرد مبتنی بر حسن نیت در قبال ایرانیان ببیند و نکته دیگر اینکه تهران نیز قطعاً برای چنین کمکی، شرط و شروطی دارد که بدون تحقق آن و اخذ تضمین‌های محکم از طرف غربی بحران، حرکت در چارچوب سیاست برد-برد تفسیر نخواهد شد.

حتی اگر فرض را بر این هم بگیریم که ترکیه، قطر و عربستان به این نتیجه رسیده باشند که دیگر باید حمایت خود را از تروریست‌های داعشی و غیر داعشی فعال در منطقه قطع کنند، اولاً به عنوان متهم ردیف اول حمایت از این تروریست‌ها در جنایات متعدد رخ داده از سوی آنها شریکند و ثانیاً، نوشتن یادگاری از سوی غرب روی دیوار طرف‌هایی که آرزوی خلافت و

بازگشت به روزگاری مانند دوران عثمانی را با ایده های نوعثمانی گرایی و تکفیر دنبال می کنند، اساسا پاک کردن صورت مساله به جای حل آن است.

از سوی دیگر، غرب با غرور کاذب همیشگی خود با حذف مهمترین اضلاع ضد تروریستی منطقه، از تجربیاتی محروم می شود که می توانند به ریشه کردن هر چه زودتر تروریسم در منطقه منجر شوند.

مگر غیر از این است که برای آمریکا، سازمان های تروریستی همچنان تهدید شماره یک امنیت ملی آن به شمار می روند؟ چه چیزی باعث می شود که غرب به رهبری آمریکا حاضر نشود برای رفع بزرگترین دغدغه امنیت ملی خود وارد تعاملی سازنده با کشورهایی شود که دهه هاست به بهانه های واهی آنها را در فهرست دشمنان خود قرار داده است؟

به دلایلی که ذکر شد می توان به جرات گفت که اگر غرب در نابودی تروریسم و نه مدیریت موقت یا امتیازگیری از طریق آن، صادق و جدی می بود، نباید فرصت دوشادوشی با کشورهای تاثیر گذار منطقه را برای نابود کردن تروریسم از دست می داد و شاید این همکاری علاوه بر رفع دغدغه ادعایی غرب در مبارزه با تروریسم می توانست زمینه تفاهمات بیشتر در حوزه های دیگر را نیز به ویژه با دو کشور ایران و روسیه فراهم کند؛ این نکته ای است که در بحبوحه گمانه زنی ها طی ماه های گذشته درباره نحوه مداخله غرب علیه داعش، از زبان بسیاری از تحلیلگران و ناظران مطرح شد، اما غربی ها این نوع نگاه را نادیده گرفتند.

مبارزه برای توجیه حضور یا نابودی داعش؟

واقعیت این است که مبارزه گزینشی با تروریسمی که اساسا جزیره ای عمل نمی کند و آنگونه که فرانسوا اولاند رئیس جمهور فرانسه گفته است؛ «هیچ مرزی را نمی شناسد»، تنها به یک روند فرسایشی طولانی در منطقه منجر خواهد شد؛ روندی که از یک سو امکان فعالیت های تروریستی را به نام مبارزه با اشغالگری فراهم خواهد کرد و از سوی دیگر، هژمونی غرب را بدون حصول نتیجه ای قطعی در منطقه بازخوانی و بازتعریف خواهد کرد.

اکنون باید منتظر بود و دید این کاروان ائتلافی به زعامت آمریکا که هر عضو آن به راهی می رود، تا کجا می تواند به شعار مبارزه با تروریسم جامه عمل بپوشاند.

جام جم آنلاین- جواد ارشادی